

[Bindslev.]

vi i særlig Grad trænger til, og det er en ret almindelig udbredt Opfattelse, at der er vigtigere Ting paa Dagsordenen, baade indenrigspolitiske og udenrigspolitiske, som burde paakræve Rigsdagens Interesse i højere Grad, end sket er, og i alt Fald burde Forfatningssagen ikke have Lov til at overskygge de andre Spørgsmaal saa meget, som den har faaet Lov til. Dette er mit ene Motiv.

Det andet er, at Indholdet kun i ringe Grad er tilfredsstillende. Jeg skal ikke gaa i Detailler, men blot sige, at jeg i Almindelighed ikke finder, at den Kombination af Etkammerssystem og Tokammersystem, som Forslaget indebærer, er nogen god Løsning, i alt Fald er den ikke tilstrækkelig Grund til at motivere, at man forlader den gamle Forfatning og ikke i Stedet for vælger den nye Forfatningsskik, jeg forud har omtalt. Valgretsaldere kan aldrig blive et Samvittighedsspørgsmaal, jeg kan ikke komme i vild Affekt i Anledning af Spørgsmaalet om, hvorvidt Valgretsaldere skal ligge ved 23 eller 25 Aar, det er et Hensigtsmæssighedsspørgsmaal, et Spørgsmaal om praktisk Politik, men Verden, ej heller Danmark, vil omstyrtes til Paaske, hvis vi indfører 23 Aars Valgret, jeg kan sove roligt og roligere, end den højtærede Handelsminister i anden Sammenhæng for nogen Tid siden kunde, hvis man gennemfører 23 Aars Valgretsaldere, men jeg synes nu, 25 Aars Valgretsaldere er mest praktisk og hensigtsmæssig, og vilde helst være blevet staaende ved den.

Adskillige Detailler er jeg i øvrigt ogsaa skeptisk over for, men vil samtidig sige, at jeg ogsaa kan se visse Lyspunkter inden for Forslaget. Blandt disse Lyspunkter vil jeg nævne Kirkeparagrafferne. Til Forskel fra visse ærede Partifæller, som har ment at maatte tage Afstand fra eller i alt Fald være mindre tilfredse med disse Paragraffer, kan jeg sige, at for mig er de fuldt tilfredsstillende, jeg vilde næsten ønske, at man ikke skulde gaa videre i Grundloven, dermed være ikke sagt, at jeg ikke er interesseret i at faa en Kirkeforfatning gennemført, saaledes som Grundloven af 1849 paabyder det, det er jeg fremdeles, og i denne Sammenhæng vil jeg gerne sige, at jeg paaskønner det ærede Medlem Hr. Vanggaard's Bestræbelser for i Pressen at overbevise Biskop Rosendal om, at ogsaa Grundtvig var Tilhænger af en Forfatning; men hvad enten Grundtvig var Tilhænger af det eller ikke, er jeg enig med mit Parti i Tanken om, at Gennemførelse af en Kirkeforfatning er en

Pligt ifølge Grundloven, saaledes som den allerede var i 1849.

Til Slutning vil jeg gerne sige, at jeg i og for sig deler Befolkningens almindelige Opfattelse af det Grundlovsforslag, her foreligger. Jeg kan ikke svinge mig op til nogen større Lidenskab, mine dybere Følelser kan ikke komme i Affekt, hvad enten man vedtager eller ikke vedtager det. Jeg tror ikke paa katastrofale Ulykker, hvis man gennemfører Forfatningen. Jeg er af den Overbevisning, at der i et sundt Folk er en Balance, der virker som Tilpasning til forrykkede Forhold. Et Skib, der stikker 5 m i Dybden, kan flyde baade paa 10 og 25 m Vand, det er først ved 5 m Vand, Faren for Grundstødning begynder, men selv med dette Forslag mener jeg, at vi bevæger os paa Vand, hvor Statsskibet kan manøvrere uden at risikere Ulykker.

Alt taget i Betragtning vil jeg gerne sammenfatte mit Standpunkt derhen, at jeg er Skeptiker over for det foreliggende Forslag, jeg er ikke slaaet af Panik paa nogen Maade, hvis det gennemføres, men paa den anden Side har jeg villet præcisere, at jeg ikke ønsker at tage Medansvar derfor, hvorfor jeg ogsaa for mit Vedkommende vil undlade at stemme ved den endelige Afgørelse af denne Sag.

Prieme: Foranlediget af de Betæneligheder ved det foreliggende Lovforslag, som en Række af de sidste Talere har fremført, vil jeg gerne ganske kort gøre nogle enkelte Bemærkninger og præcisere mit Standpunkt.

Det har været sagt af en tidligere æret Taler (Victor Pürschel), at denne Dag egentlig burde være en Føsttag, og det var det ikke. Det ærede Medlem, der brugte dette Udtryk, skal ikke være saa sikker paa, at Dagen ikke historisk set bliver det. Der gives i Grundlovsforslagets § 60 den danske Befolkning en Mindretalsret, som dette Folk aldrig tidligere har haft. Regeringen vil i Dag kunne vedtage et Afrustningsforslag, Regeringen vil kunne vedtage et eller andet Forslag om Konfiskation af Kapital, vi kender jo alle Forslag af denne og lignende Art fra det socialdemokratiske Partis tidligere Program, et Program, der, naar man ser hen til, hvorledes den politiske Udvikling har været i et Land som Frankrig, paa ny kan blive aktuelt her i Landet, hvis det kommunistiske Parti her i Landet bliver tilstrækkelig stærkt. Det foreliggende Grundlovsforslag giver i Tilfælde af denne Art Befolkningen Ret til at være med-